

bleve ansvarlige efter denne Paragraf, naar de ikke fremmede Sagerne med fornøden Hurtighed. Det vilde være at stille Voldgiftsmændene under endnu strengere Vilkaar end Dommerne. Man har endnu ikke set Eksempler paa, at Dommere, der ikke fremmede Sagerne med fornøden Hurtighed, vilde falde ind under § 143; der findes ifølge Proceslovgivningen Bøder, som Dommere kunne idømmes, naar de forhale en Sag for længe, men det hører ogsaa til Undtagelserne, at denne Bødebestemmelse bliver anvendt, man har Udveje til at komme bort fra den, og jeg har set Sager, der have været optagne et Aar eller derover, uden at den højeste Domstol har fundet sig foranlediget til at idømme Bøde. Man vilde derfor ikke ved denne Lovbestemmelse naa det, som er Formaalet, nemlig at faa hurtig Dom i disse Sager. Det er i Virkeligheden Hovedformaalet med denne Lov at faa en hurtig Afgørelse, saa at Dyret ikke skal æde sig selv op, inden Dommen falder, og det maa siges, at det har man i hvert Tilfælde naaet med denne Lov, og det er, tror jeg, Grunden til, at der hersker Tilfredshed med den i Befolkningen til Trods for alle de Anker, der fra juridisk Side med Føje kunne rettes mod denne Lov. Derfor tillader jeg mig at anbefale ærede Medlemmer her i Tinget at stemme for de af Flertallet stillede Ændringsforslag, medens jeg altsaa ikke kan tilraade at stemme for Mindretallets Ændringsforslag.

Mads Larsen: Skønt jeg ikke kan være enig med det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) i at ønske, at vi fuldstændig skulde standse denne Lovs Virketid eller Virkninger, kan jeg dog ikke undlade at udtale min Beklagelse over, at det ikke er lykkedes det ærede Medlem i Udvalget at vinde Tilslutning til de Ændringsforslag, han har stillet, thi jeg betragter disse Ændringsforslag som et alvorligt Forsøg paa at forbedre denne Lov. Det kan desværre ikke nægtes, at efterhaanden kommer der til almindelig Kendskab en Mængde Tilfælde, hvor de Afgørelser, der ere truffene i disse Voldgiftsretter, have været af en saadan Beskaffenhed, at almindelige Lægfolk have vanskeligt ved at forstaa, at de kunne være stemmende med Ret og Retfærdighed. Der er netop for kort Tid siden blevet meddelt mig et saadant Tilfælde, en Afgørelse, som den paagældende for øvrigt, saa vidt jeg erindrer, har brevvekslet med Justitsministeriet om. Det

forekom mig at være af den Beskaffenhed, at det lød fast utroligt, men da den paagældende selv har fortalt mig det, og jeg ved, det er en paalidelig Mand, er det selvfølgelig rigtigt, og saa tager jeg det som et yderligere Bevis paa, at denne Lov i sin hidtidige Affattelse ikke har virket efter den Hensigt, vi have haft med den.

Ogsaa jeg ønsker, i hvert Fald foreløbig, at opretholde en speciel Lovgivning paa dette Omraade, fordi denne Lov har gjort det muligt at faa en hurtig Afgørelse i Tvistigheder, der opstaa angaaende Handel med Husdyr, og fordi det i adskillige Tilfælde ikke har været saa dyrt som ved de almindelige Domstole. Det er maaske ogsaa rigtigt, som der staar i Udvalgsflertallets Betænkning, at Loven har hemmet, hvad skal man kalde det, Snyderier i Hestehandel. Men paa den anden Side er der sikkert ingen, heller ikke Udvalgets Flertal, der vil nægte, at denne Lov paa mange Punkter trænger til saglige Forbedringer for at komme til at virke efter den Hensigt, vi fra Lovgivningsmagts Side have haft, og saa vidt jeg har forstaaet den højtærede Justitsministers Udtalelser under hele denne Sags Behandling, vilde han gerne medvirke til, at saadanne Forbedringer kunde blive indførte. Ud fra det Kendskab, jeg har vundet til denne Lovs Virkemaade, som altsaa i mange Tilfælde ikke har været tilfredsstillende, vil jeg stemme for de af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds stillede Ændringsforslag og tilraade andre, der se paa samme Maade paa Sagen som jeg, at gøre det samme, og jeg vil gøre det med det Haab, at det maa lykkes mellem anden og tredie Behandling at vinde større Gehør hos Flertallet indenfor Udvalget, ligesom jeg er sikker paa, at det allerede findes hos den højtærede Justitsminister, for, at der trænges til saglige Forbedringer i Lovforslaget.

Ordføreren (C. Sørensen): Det ærede Medlem (Mads Larsen), der sidst havde Ordet, henviste til en Udtalelse i Betænkningen, og jeg ønsker at knytte et Par Ord til de Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde med Hensyn til denne Udtalelse. Naar jeg i Betænkningen har skrevet: „Men trods de meget betydelige Omkostninger, som Sagernes Afgørelse ved Voldgiftsdomstolene har medført, og trods den stærke Kritik, der fra enkelte Sider er fremsat i Anledning af de i Henhold til Loven afsagte Kendelser, bør det frem-